

סוכה יב. (משנה) עד יג. (שורה 14)

ביאורים

מדוע אין מסככין באניצי פשתן? רש"י: כי הם מקבלים טומאת נגעים. תוס': כי הם קרובים לקבלת טומאה (לאחר שיטו). רמב"ם: כיוון שנשתנית צורתו וכאילו אינו מגידולי קרקע. ראב"ד: מפני שראויים ליתן את האניצים בכרים וכסתות ולכן הם מקבלים טומאה על ידי דבר אחר.

משנה

חבילות קש/עצים/זרדין:
קשורות: אין מסככין בהן.
מותרות: מסככין בהן.
כל הפסולים לסכך:
כשרים לדפנות.

גזירה משום מקרה שבו החבילה הונחה לייבוש ורק אח"כ נמלך לעשותה סכך (גזירת אוצר).

כך מדויק מלשון המשנה "אין מסככין" - משמע מדרבנן

ואם נענע את העומרים שעל הסכך והניחן מחדש לשם סוכה מותר לכתחילה.

המשנה ב-טו.

החופר סוכה בגדיש:
אינה סוכה.

פסולה מהתורה, מהטעם ש"תעשה ולא מן העשוי".

כך מדויק מלשון המשנה "אינה סוכה" - משמע מהתורה

סיכך בדברים הבאים

חיצין זכרים: כשרה. (כלי עץ ללא בית קיבול (פשוטי כלי עץ) אינם מקבלים טומאה)

חיצין נקבות: פסולה. (כלי עץ עם בית קיבול (מקבלי כלי עץ) מקבלים טומאה)

אניצי פשתן: פסולה. (טעם הדבר - עיין ביאור מושגים)

הוצני פשתן: כשרה.

הושני פשתן: ספק.

שושי ושווצרי (מיני ירקות):

רב יהודה: כשרים (אינם ראויים למאכל אדם ולכן אינם מקבלים טומאה)
אביי: שווצרי - פסולים (האדם עלול לצאת מהסוכה בגלל הריח המסריח שלהם)

היזמי והיגי (מיני קוצים):

רב חנן בר רבא: כן.
אביי: בהיגי - לא. (האדם עלול לצאת מהסוכה בגלל שעליהם נושרים כל הזמן)

ענפי הדקל היוצאים יחד מגזע הדקל:
כשרים (חיבור בידי שמים אינו חיבור)

קנים היוצאים יחד מגזע הקנה:
כשרים

זכרים:

נקבות:

אניצי פשתן:

גבעולים שהושרו (במי משרה), נכתשו, ונסרקו במסרק.

הוצני פשתן:

גבעולי הפשתן ללא שום עיבוד (טרם הושרו וכו').

הושני פשתן:

גבעולים שהושרו ונכתשו אבל לא נופצו

גבעולים שהושרו אבל לא נכתשו ולא נופצו -

ספק האם נחשבים הושני או הוצני

גם אם יקשרם בצד השני כשרה - הם דבר אחד ולכן זה לא נחשב לחיבור.